

РЕШЕНИЕ

№ 4193

гр. София, 23.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 15.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1946** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

7

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], против Решение № Ж-55/21.01.2021г. на КЕВР, с което по жалба на [фирма] [населено място], в т.1 КЕВР е дала задължителни указания на жалбоподателя в 7-дневен срок от получаване на решението да възстанови на дружеството „К. И.“ надвзетите суми по фактури от месец септември 2018г. в съответствие с утвърдената цена за доставка на ел. енергия в размер на 90,00 лв./MWhC, съгласно договора за доставка на ел. енергия № МЕ-0449/22.12.2015г. С обжалваното Решение Комисията, е дала в 7 –дневен срок от изпълнение на задължителното указанието по т.1 [фирма] да предостави доказателства на КЕВР за извършените действие.

Решението на КЕВР се оспорва с доводи за неправилност и незаконосъобразност. Конкретно се твърди, че действията на [фирма] са в несъответствие с договора, подписан между тях, поради което предизвестие за прекратяването му отстрана на „К. И.“ не е породило действие. В нарушение на договора е и действието от страна на [фирма] по смяна на доставчик на електрическа енергия. В жалбата се твърди, че „Мост Е.“ в съответствие с чл.32 от договора е изменяло цената на доставяната електрическа енергия.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и представлява.

Ответната страна - КЕВР, се представлява от юрисконсулт М., която в позиция по същество и в представено становище поддържа неоснователност на жалбата. Твърди, че изводът на КЕВР, че изпратеното уведомление от страна на [фирма] за прекратяване на договора за доставка на електрическа енергия е валидно и законосъобразно и е породило своето действие, считано от 01.05.2020г. Правилно и законосъобразно се явява и изводът на КЕВР, че липсва изискуемото условие за действащ договор, поради което възражението на доставчика срещу смяната на същия с нов не се основава на хипотезите на чл.102, ал.2 от ПТТЕ. Счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма] [населено място], чрез адв. А. оспорва жалбата като неоснователна, в каквато връзка развива подробни съображения в становище вх. № 21694/21.03.2021г. по описа на АССГ.

Административен съд – София – град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, установи следното:

С оспореното по делото Решение № Ж-55/21.01.2021г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. 1, т.2 вр. ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ) във вр. с чл.147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР е дала задължителни указания на Мост Е. АД в 7-дневен срок от получаване на решението да възстанови на дружеството „К. И.“ надвзетите суми по фактури от месец септември 2018г. в съответствие с утвърдената цена за доставка на ел. енергия в размер на 90,00 лв./MWhC, съгласно договор за доставка на ел. енергия № МЕ-0449/22.12.2015г. С обжалваното Решение Комисията, е дала и 7 –дневен срок от изпълнение на задължителното указанието по т.1 [фирма] да предостави доказателства на КЕВР за извършените действие.

КЕВР е била сезирана с жалба от [фирма] [населено място] срещу [фирма] като лицензиран търговец на електрическа енергия и координатор на балансираща група, с което дружество е имало сключен договор за продажба на електрическа енергия и участие в балансираща група с № МЕ-0449/22.12.2015г. за срок от 12 месеца, считано от 01.11.2015г. до 31.12.2016г. Съгласно чл.31 от този договор срока му се подновява за всяка следваща години, в случай че никоя от страните не поиска писмено неговото прекратяване в срок до 45 календарни дни преди крайния срок. Съгласно чл.22, ал.1 от Договора цената на договорената ел.енергия е 90,00 лв. за MWh. Съобразно изложеното в жалбата и приложените по административната преписка фактури от 01.09.2018г. [фирма] започнал периодично увеличение на цената на консумираната ел. енергия от [фирма] от 90 лева/МВч, на 96,95 лева /МВч, на 101,00 лева/МВч до 139,65 лева/МВч., без да е изпращал на купувача на електрическа енергия, каквито и да било уведомления, от които да става ясно на какво основание е извършена съответната промяна на цената на доставка на ел. енергия. С оглед на това, след получаване на поредната фактура на 31.03.2020г. за м.март увеличена стойност на цената на 1 МВч – 139,65 лева, дружеството е изпратило на 05.04.2020г. по електронна поща писмено предизвестие за прекратяване на договора. През месец юни 2020г. е направила опит за смяна на доставчика, въз основа на сключен договор с друг търговец на ел.енергия на свободния пазар. [фирма] е подало мотивирано възражение и процедурата е по смяна на доставчика е прекратена. През месеците от

август до октомври включително [фирма] е правила нови опити за смяна на доставчик, но предвид правените от страна на Мост Е. мотивирани възражения процедурите са прекратявани /стр.27/. При тази фактическа обстановка КЕВР е сезирана от [фирма] с доводи за нарушаване на Правилата за търговия с ел.енергия и Закона за енергетиката от страна на жалбоподателя по настоящето производство, с цел задържане на дружеството в балансиращата си група.

На 29.09.2020г. /л.47/ КЕВР е изпратила жалбата на „Мост енерджи“ по компетентност и за мотивирано становище. Становището на доставчика на ел.енергия, ведно с документите по преписката са постъпили в КЕВР на 17.11.2020г.

В становището си [фирма] до КЕВР е посочило, че адаптирането на цените на доставка на ел.енергия е на основание клаузи от подписания договор с [фирма] с довод, че съгласно договора, в случай на едностранно повишаване на цената на ел.енергията от доставчика, получателят може в 3-дневен срок от уведомяването да изпрати предизвестие за прекратяване на договора. [фирма] приема, че с изпращане на фактурите до [фирма] за всеки отчетен период, купувачът е бил уведомяван за извършеното изменение на цената и съответно е могъл да прекрати договора в уговорения 3-дневен срок. Според жалбоподателя такива действия от страна на купувача не са предприемани.

С писмо от 29.09.2020г. /л.48/ КЕВР е поискала становище от [фирма] кое дружество е подало заявление за смяна на доставчика на ел.енергия на [фирма], подадено ли е срещу това заявление възражение от [фирма] и на какъв етап е процедурата по смяна на доставчика.

От [фирма] са уведомили КЕВР на 08.10.2020г., /л.27/, че на 08.06.2020г., на 03.07.2020г., на 06.08.2020г. и на 09.09.2020г. са подавани заявления от страна на К. И.“ Е., с което е изразило желание да станат член на балансираща група на координатор [фирма], за смяна на доставчика/координатор на балансираща група, във връзка, с което от [фирма] е постъпило възражение, поради което процедурата по смяна на доставчика е прекратена. За последното обстоятелство упълномощеното лице от дружеството е уведомено на датите 23.06.2020г., по електронна поща, на 25.08.2020г. и на 25.09.2020г.

Въз основа на тази фактическа обстановка, с оспореното решение КЕВР е приела, че доставчикът на ел. енергия неправилно едностранно е променил цената на ел.енергията за периода на действие на договора. С оспореното решение е прието също, че изпратеното от [фирма] уведомление и договорът е следвало да се счита за прекратен между [фирма] и [фирма] от 01.05.2020г.

В производството пред КЕВР и в настоящето съдебно производство не са представени доказателства за просрочени задължения към жалбоподателя от страна на [фирма]. Възражението на жалбоподателя, подадено до [фирма] на 22.05.2020г. не е основано на нормата на чл.102 ал.2 от Правилата за търговия с електрическа енергия, доколкото не е налице нито една от визираните в тази норма хипотези.

При тези констатации от страна на КЕВР са дадени вече посочените задължителни указания на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима,

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика" със 4 гласа "за", от които два са

на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържат се в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана ясно волята на регулаторния орган, както и защо е приел жалбата за неоснователна. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като съгласно ал. 5, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

По делото е безспорно установено, че [фирма] упражнява дейност „търговия с електрическа енергия“, която дейност подлежи на лицензиране по силата на чл.39, ал.1 т.5 от ЗЕ. В тази връзка едно от основните задължения на лицензианта е да осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, в съответствие със сключените договори. Такъв договор е и Договор № МЕ-0449/22.12.2015г. / л.51-53/, сключен между [фирма] и [фирма] [населено място] с ЕИК[ЕИК], като купувач, доколкото сделката по този договор е сключена от енергийно предприятие в качеството му на търговец на електрическа енергия и има за предмет доставка на енергия. Съгласно чл.22, ал.1 от посочения договор цената за един MWh е 90,00лв., а според чл.29 всички допълнения и изменения по договора се извършват в писмена форма.

Съгласно чл.17, ал.1 от Договора, същият влиза в сила от подписването му 01.11.2015г. и е валиден до 31.12.2015г. В съответствие с чл.31 от договора, срокът му се подновява за всяка следваща година, в случай че никой от страните не поиска писмено неговото прекратяване в срок до 45 дни преди изтичането му. Договорът е подновяван автоматично, последователно за 2017г., 2018г., 2019г. и до 12.2020г. Съгласно чл.18, ал.1 във връзка с ал.2, т.4 от договора е посочено, че едностранното прекратяване на договора може да поиска всяка от страните с 5-дневно писмено предизвестие, при наличието на основателна причина по смисъла на ал.2, като в т.4 на същата алинея е записано: „при неизпълнение на задълженията по договора“. Такова неизпълнение може да се приеме от страна на жалбоподателя неспазването на чл.22, ал.1 от договора. Това неизпълнение произтича от многократно променяната цена заложена в договора, без да е изпратено уведомление или друг писмен документ в съответствие с чл.29 от договора.

След получаване на 31.03.2020г. фактура за м. март 2020г. купувачът, в случая заинтересованата страна в срока по чл.18, ал.1 от договора е изпратила на [фирма] Уведомление за прекратяване на договора.

Предвид факта, че упражняваната дейност от [фирма] е лицензионна и включва доставка на електрическа енергия, подадената жалба от „К. И.“ подлежи на разглеждане от КЕВР, съобразно правомощията на Комисията да осъществява контрол върху лицензианта дали осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, съответствие със сключените договори. Съобразно чл.208 от ПТТЕ КЕВР упражнява контрол за спазването на правилата за търговия с електрическа енергия, като съгласно чл.206 ал.1 от ПТТЕ Комисията предприема ефективни възпиращи санкции срещу търговските участници, които са допуснали нарушения на тези правила, и/или уведомява други компетентни органи. С оглед на

тези си правомощия, с оспорената решение КЕВР законосъобразно е приела, че възражението на жалбоподателя срещу смяната на доставчика на ел.енергия/координатор на балансираща група от страна на [фирма] не се основава на хипотезите на чл.102 ал.2 от ПТЕЕ, констатирайки и незаконосъобразно надвзети суми от дружеството по фактури от месец септември 2018г.

По изложените съображения съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на [фирма] [населено място] за основателна, съответства на материалния закон и е законосъобразно, а жалбата на [фирма] срещу това решение следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. § 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК и чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № Ж-55/ 21.01.2021г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 200 (двеста) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: